

בעזרת ה' יתברך

ספר

ליקוטי
מודהר"ן

עם פירוש

שפתי
תפתח

סימן א'

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

כארא פארק

**4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924**

היכל הקודש

קרית יואל

**8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563**

היכל הקודש

מאנסי

**32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551**

היכל הקודש

בני ברק

**רחוב הבעל שם טוב 7
052.760.5715**

היכל הקודש

וויליאמסבורג

**27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652**

היכל הקודש

קרית יואל

**8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299**

היכל הקודש

בלומינגטאון

**24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804**

היכל הקודש

ירושלים

**רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150**

צו הערן די

הערליכע שיעורים

פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיזוק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

ג'דפס ע"י

**קרן הדפסה
היכל הקודש**

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

אשרי תמימי דרך ההולכים בתורת פי עכשו בעוונותינו הרבים ווייל ליידער היינטיגע צייטן אינעם פינסטערן גלות, חן וחסידות האמיתי של ישראל נפל זענען אידישע קינדער נישט קושוב; מען קוקט נישט ארויף ערליכע אידן, פי עכשו עקר החשיבות והחן הוא אצלם מען קוקט ארויף מענטשן וואס זענען נישט ערליך, צוליב דעם פאלן אנועק פון אידישקייט אזויפיל טייערע נשמות, זיי קענען נישט אויסהאלטן די בזיונות וואס ערליכע אידן גייען אריבער, אכל על ידי התורה, נתעלה החן והחשיבות של ישראל אבער דורך לערנען תורה און דורך גיין אין די וועג פון די תורה - באקומט מען חן, מען ווערט חשוב, פי התורה נקראת (משלי ה.)

ה' (תהלים קיט, א.)

תורה ברענגט חן

תמימי דרך ההולכים בתורת ה' (תהלים קיט):

דע, פי על-ידי התורה נתקבלים כל התפלות וכל הפקשות, שאנו מבקשים ומתפללים, והחן והחשיבות של ישראל נתעלה ונתרומם, בפני כל מי שאריבין, חן ברוחני חן בגשמי, פי עכשו בעוונותינו הרבים חן וחסידות האמיתי של ישראל נפל, פי עכשו עקר החשיבות והחן הוא אצלם, אכל על-ידי התורה נתעלה חן והחשיבות של ישראל, פי התורה נקראת (משלי ה.): "אילת אהבים

דע וויסן זאלסטו, פי על ידי התורה אז מען לערנט די הייליגע תורה, נתקבלים כל התפלות וכל הפקשות נעמט דער אייבערשטער אן אלע אונזערע תפילות און אונזערע געבעטן, שאנו מבקשים ומתפללים וואס מיר בעטן און מיר דאווענען.

והחן והחשיבות של ישראל נתעלה ונתרומם בפני כל מי שאריבין און די חן און טייערע פון אידישע קינדער ווערט אויפגעהויבן אין יעדנס אויגן, חן ברוחני חן בגשמי סיי ברוחניות - פארן אייבערשטן, און סיי בגשמיות - פאר מענטשן;

אז מען לערנט תורה און מען גייט אין די וועג פון די הייליגע תורה - ווערט מען זייער באליבט ביייעדן איינעם.

נקראת (משלי ה.)

יט) 'אילת אהבים' ווייל די תורה ווערט אנגערופן א אינד - א נקבה, וואס איז זייער באליבט ביים זכר,

ויעלת חן' זי ברענגט חן, 'שמעלה אין יעדע זאך דעם אייבערשטן, חן על לומדיה' (ערוכין נד:) די הייליגע וואס מען זעט נאר דארף מען טראכטן חכמים לערנען ארויס פון דעם פסוק אז די תורה ברענגט חן; דער וואס לערנט תורה באליבט ווערט אייבערשטן, ער באקומט א שטארקע חן.

ועל ידי זה נתקבלין כל התפלות והבקשות קומט אויס אז דורך די תורה געמט דער אייבערשטער אן די תפילות; אזוי ווי מיר וועלן זען, ווען איינער בעט א טובה פון א צווייטן, אויב האט דער וואס בעט - חן, וועט יענער אים טון די טובה, ווייל ווער עס האט חן - דעם וויל מען העלפן. אזוי אויף זאגט דער רבי, ווען א איד לערנט תורה באקומט ער חן ביי יעדן איינעם, סיי ביים אייבערשטן, און סיי ביי מענטשן, מען העלפט אים און מען געמט אן זיינע בקשות.

ועל ידי זה נתקבלין כל התפלות והבקשות קומט אויס אז דורך די תורה געמט דער אייבערשטער אן די תפילות; אזוי ווי מיר וועלן זען, ווען איינער בעט א טובה פון א צווייטן, אויב האט דער וואס בעט - חן, וועט יענער אים טון די טובה, ווייל ווער עס האט חן - דעם וויל מען העלפן. אזוי אויף זאגט דער רבי, ווען א איד לערנט תורה באקומט ער חן ביי יעדן איינעם, סיי ביים אייבערשטן, און סיי ביי מענטשן, מען העלפט אים און מען געמט אן זיינע בקשות.

ועל ידי זה נתקבלין כל התפלות והבקשות קומט אויס אז דורך די תורה געמט דער אייבערשטער אן די תפילות; אזוי ווי מיר וועלן זען, ווען איינער בעט א טובה פון א צווייטן, אויב האט דער וואס בעט - חן, וועט יענער אים טון די טובה, ווייל ווער עס האט חן - דעם וויל מען העלפן. אזוי אויף זאגט דער רבי, ווען א איד לערנט תורה באקומט ער חן ביי יעדן איינעם, סיי ביים אייבערשטן, און סיי ביי מענטשן, מען העלפט אים און מען געמט אן זיינע בקשות.

ועל ידי זה נתקבלין כל התפלות והבקשות קומט אויס אז דורך די תורה געמט דער אייבערשטער אן די תפילות; אזוי ווי מיר וועלן זען, ווען איינער בעט א טובה פון א צווייטן, אויב האט דער וואס בעט - חן, וועט יענער אים טון די טובה, ווייל ווער עס האט חן - דעם וויל מען העלפן. אזוי אויף זאגט דער רבי, ווען א איד לערנט תורה באקומט ער חן ביי יעדן איינעם, סיי ביים אייבערשטן, און סיי ביי מענטשן, מען העלפט אים און מען געמט אן זיינע בקשות.

ועל ידי זה נתקבלין כל התפלות והבקשות קומט אויס אז דורך די תורה געמט דער אייבערשטער אן די תפילות; אזוי ווי מיר וועלן זען, ווען איינער בעט א טובה פון א צווייטן, אויב האט דער וואס בעט - חן, וועט יענער אים טון די טובה, ווייל ווער עס האט חן - דעם וויל מען העלפן. אזוי אויף זאגט דער רבי, ווען א איד לערנט תורה באקומט ער חן ביי יעדן איינעם, סיי ביים אייבערשטן, און סיי ביי מענטשן, מען העלפט אים און מען געמט אן זיינע בקשות.

זוף דעם אייבערשטן אין יעדע זאך

כי איש הישראלי צריך תמיד להסתכל בהשכל של כל דבר א איד דארף שטענדיג אויפזוכן

הדבר אזוי וועט אים ליכטיג ווערן און מען וועט וויסן ווי אזוי זיך צו פירן און גענטער ווערן צום אייבערשטן.

כי השכל הוא אור גדול ומאיר לו בכל דרכיו ווייל ווען מען זוכט דעם אייבערשטן אין יעדע זאך, ווייסט מען ווי אזוי זיך צו פירן, כמו שכתוב אזוי ווי עס שטייט (קהלת ח, א): 'חכמת אדם תאיר פניו' די חכמה וואס ליגט אינעם מענטש - דאס איז די נשמה וואס איז א חלק אלוקי ממעל - מאכט ליכטיג.

ויעלת חן" — 'שמעלה חן על לומדיה' (ערוכין נד:), ועל-ידי זה נתקבלין כל התפלות והבקשות:

כי איש הישראלי צריך תמיד להסתכל בהשכל של כל דבר, ולקשר עצמו אל החכמה והשכל שיש בכל דבר, שיאיר לו השכל שיש בכל דבר, להתקרב להשם יתברך על-ידי אותו הדבר, כי השכל הוא אור גדול ומאיר לו בכל דרכיו, כמו שכתוב (קהלת ח): "חכמת אדם תאיר פניו":

דאס גרויסקייט פון יעקב אבינו

שהוא בחינת חכמה (תקונים תקון יד, וזה

משפטים קכא:) חכמה ליינט זיך כח-מה, וואס איז מיין כח? איך האב נישט קיין כח, מיין גאנצע כח, אלעס פון מיר - איז נאר

אייבערשטער, כמו שכתוב אזוי ווי עס שטייט (תהלים קיא, א): 'ראשית חכמה' [נראת ה'], די ערשטע זאך איז געדענקען פונעם אייבערשטן.

וזה בחינת (בראשית כו, לו) 'ויעקבני זה פעמים', ותרגום אונקלוס:

'וּחְפַּמְנִי, נֶאֱדָא א פֿלאַץ זעען מיר וואס איז געווען די עבודת פון יעקב אבינו, עס שטייט 'ויעקבני זה פעמים' זאגט דער תרגום אונקלוס 'וּחְפַּמְנִי, יעקב האט געהאט די זאך פון חכמה, פון אויפזוכן דעם אייבערשטן.

אזוי ליכטיג ווי די זון

וזה בחינת שמש די מדרגה פון לעבן מיט'ן אייבערשטן האט נאך א נאמען, עס ווערט אנגערופן מיט'ן נאמען זון, פי השכל הוא מאיר לו בכל דרכיו כמו השמש וייל אזוי ווי די זון מאכט ליכטיג, ווען די זון שיינט - קען מען זען, מען ווייסט וואו צו גיין, מען

וזה בחינת יעקב און צו די הייליגע לעבן האט יעקב אבינו זוכה געווען; יעקב אבינו האט מקבל געווען פון זיינע הייליגע

עלטערן אברהם אבינו און יצחק אבינו - די ריינע אמונה, און ער האט דאס אריינגעווארצלט אין זיינע הייליגע קינדער, די הייליגע שבטים, זיי זאלן לעבן מיט א קלארע אמונה, זיי זאלן

וויסן אז עס איז נישטא גארנישט אויף די וועלט, נאר דער איינציגער הייליגער באשעפער; אלעס וואס מיר זעען - דומם, צומח, חי און מדבר - אלעס איז נאר א פארשטעלאכטס פונעם אייבערשטן, אלעס איז דער אייבערשטער.

עד כדי כך, אז די נאמען יעקב דערמאנט אונז שוין צו לעבן מיט די זאך, מיר זאלן אויפזוכן אין יעדע זאך דעם אייבערשטן, פי יעקב זכה לבכורה שהוא ראשית יעקב אבינו האט באקומען די בכורה; וואס איז בכורה? בכור איז די ערשטע - ראשית, וואס איז די ערשטע זאך?

ווייסט וואס צו טון, אזוי איז דער וואס לעבט מיט'ן באשעפער, ער זוכט דעם אייבערשטן אין יעדע זאך - דעם איז אויף ליכטיג, מען ווייסט וואו צו גיין, מען ווייסט וואס מען האט צו טון.

מ'זעה פחינת (משלי ה): "וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום". וזה פחינת חי"ת - לשון חיות, (א). כי החכמה והשכל הוא החיות של כל דבר, כמו שכתוב (קהלת ז): "החכמה תחיה" וכו'.

אך מחמת שאור השכל גדול מאד, אי אפשר לזכות אליו כי אם על ידי פחינת נון שהוא פחינת מלכות, וועג פון צדיקים, 'כאור נגה' איז אזוי ווי די ליכטיגקייט אינגערפרי, 'הולך ואור' וואס שיינט אויף און לייכט אלץ מער און מער, 'עד נכון היום' ביז אינמיטן טאג.

אייבערשטן. דעריבער שיינט זיי שטענדיג דער מח, זיי זעען און הערן רמזים ווי אזוי צו לעבן, עס איז ביי זיי שטענדיג ליכטיג אזוי ווי די זון שיינט אינמיטן טאג.

מ'זעה פחינת (משלי ה): "וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום" דאס טוען די צדיקים, זיי לעבן שטענדיג מיט'ן אייבערשטן, אזוי עס שטייט, 'וארח צדיקים' די וועג פון צדיקים, 'כאור נגה' איז אזוי ווי די ליכטיגקייט אינגערפרי, 'הולך ואור' וואס שיינט אויף און לייכט אלץ מער און מער, 'עד נכון היום' ביז אינמיטן טאג.

רעד צום אייבערשטן וועסטו אויף זיין א צדיק

אך מחמת שאור השכל גדול מאד אבער לעבן מיט די מחשבה נישט צו מסיח דעת זיין פונעם אייבערשטן א גאנצן צייט - איז זייער א גרויסע מדריגה, אי אפשר לזכות אליו כי אם על ידי פחינת נון שהוא פחינת מלכות און צו דעם קען מען נישט זוכה זיין, נאר דורך תפלה - וואס ווערט אנגערופן מיט'ן אות נ', אויף ווערט

זזה פחינת חית די מדריגה פון יעקב אבינו, פון זוכן אין יעדע זאך דעם אייבערשטן - האט נאך א נאמען, עס ווערט אנגערופן מיט'ן אות ח, לשון חיות, ח' איז חיות - לעבן, כי החכמה והשכל הוא החיות של כל דבר וייל ווער געבט לעבן? ווער איז מחי' יעדע זאך? דער אייבערשטער, ער איז מחי' די גאנצע וועלט, כמו שכתוב אזוי ווי עס שטייט (קהלת ז, יב): 'החכמה תחיה' וכו' שכל ברענגט לעבן.

דאס אָנגערופן 'מלכות'; דורך רעדן צום אייבערשטן קען מען זוכה זיין עס זאל שיינען שטענדיג דעם אור השכל אזוי ווי די זון. ווייל ווען א מענטש איז זיך מתבודד,

ער שמועסט מיטן אייבערשטן אזוי ווי מען שמועסט מיט א גוטער פריינט, ער דערציילט אלעס פארן אייבערשטן - איז ער זוכה צו שפירן דעם אין סוף ברוך הוא. כִּמוֹ שֶׁכָּתוּב אַזוּי

כִּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תהלים ע"ב): "לִפְנֵי שֶׁמֶשׁ יִנּוֹן שָׁמוֹ, וּפְרֵשׁ רִשִׁי: 'לְשׁוֹן מַלְכוּת'. וְזֶה בְּחִינַת לְבָנָה, כִּי הַלְבָּנָה אֵין לָהּ אֹר מַעֲצָמָה, כִּי־אִם מֵה שֶׁמְקַבֵּלֶת מֵהַשֶּׁמֶשׁ (וְהָרַח וְיָחִידָהּ. וְרַמְבַּם):. וְזֶהוּ בְּחִינַת מַלְכוּת, דְּלִית לָהּ מַגְרָמָה בְּלוּם, אֲלֵא מֵה שֶׁמְקַבֵּלֶת מִן הַחַי"ת, שֶׁהִיא בְּחִינַת חֲכָמָה, בְּחִינַת שֶׁמֶשׁ כַּנ"ל,

אפ אין איר די שייך פון די זון, זי האט גישט קיין אייגענע שייך, זי נעמט איר שייך פון די זון - וְזֶהוּ בְּחִינַת מַלְכוּת אַזוּי אױף, ווען מען איז נאכנישט ביי די מדרגה פון שפירן דעם אייבערשטן א גאנצן צייט, מען האט נאכנישט קיין אייגענע שייך, מען איז גאך ווייט פון שיינען אזוי ווי די זון, דאך אויב מען בעט דעם אייבערשטן, מען איז שטארק אין תפלה, וואס ווערט אָנגערופן מלכות, דלית לה מגרמה בלום מען ווייסט ביי זיך אז מען איז גארנישט, מען איז בטל ומבוטל צום אייבערשטן, אלא מה שמקבלת מן החי"ת, שהיא בְּחִינַת חֲכָמָה, בְּחִינַת שֶׁמֶשׁ כַּנ"ל ווען

פֶּסוּק (תהלים עב. יז): "לִפְנֵי שֶׁמֶשׁ אֵידְעַר מֶעַן אֵיז זױכָה צו די מדרגה עס זאל שטענדיג שיינען און לייכטן די אמונה אזוי ווי די זון - 'יִנּוֹן שָׁמוֹ, וּפְרֵשׁ רִשִׁי' לְשׁוֹן מַלְכוּת', דאס איז תפלה וְהַתְּבוּדוֹת וְאִם ווערט אָנגערופן מלכות; אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (לקוט תהלים, רמז תת): 'מֵהוּ שְׁמוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ' וואס איז משיח'ס נאמען? 'יִנּוֹן שָׁמוֹ, מְשִׁיחַ'ס נאמען איז 'יִנּוֹן'; מְשִׁיחַ וועט אריינברענגען אין די וועלט תפלה, משיח וועט אויסלערנען יעדן איינעם, אפילו מענטשן וואס זענען אַוועק געפאלן, זיי זענען געבער ווייט פון קדושה - צו רעדן צום אייבערשטן.

מֵעַן בַּעַט דַּעַם אֵיבְעַרְשָׁטֵן אוֹיף יַעֲדַע אוֹיִסְגַּעֲשִׁמוּעָסֵט, אַז יַעֲקֹב אָבִינוּ הָאֵט זאָךְ - וְוֵערט בֵּי דַעַם מַעֲנִטֶשׁ אַזוֹי זוכָה גְעוּוֹען צו די בְּכוֹרָה, צו 'ראשית ליכטיג, אַזוֹי ווי עַס וועט זײַן ווען חֲכָמָה יֵרָאֵת ה', עַר הָאֵט באַקומען די מְשִׁיחַ וועט קומען, וְנַעֲשֶׂה (ישעיה ל, זאָךְ פֿון לַעֲבֹן מִיט'ן אֵיבְעַרְשָׁטֵן, זוכֵן אין יַעֲדַע זאָךְ נָאר

(כ): 'אור הלבנה

פֿאָר הַחֲמָה' וואס וְנַעֲשֶׂה (ישעיהו ל): "אור הלבנה די לְבָנָה וועט דאן שיינען אזוי ווי די זון, מֵעַן וועט נָאר זַען דַּעַם אֵיבְעַרְשָׁטֵן.

דַּעַר רַבִּי ווייזט אונז אַ וועג, פֿאר אונז פֿשוּט'ע מענטשן, ווי אזוי מיר קענען אויף זוכָה זײַן צו זַען און הערן פֿון יַעֲדַע זאָךְ אין די וועלט פֿבֿודוֹ יתְפָרֵךְ.

אָבֵל מִי שְׂאִינוּ מְקַשֵּׁר עֲצָמוּ אֶל הַשֶּׁכֶל וְהַחֲכָמָה וְהַחַיּוּת, שִׁישׁ בְּכָל דְבַר, זֶה בְּחִינַת עֲשׂו שְׂבֹזָה אֶת הַבְּכוֹרָה, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (בראשית כח): "וַיָּבֹז עֲשׂו אֶת הַבְּכוֹרָה", דִּהְיִנוּ הַשֶּׁכֶל בְּנִ"ל, בְּחִינַת (משלי יח): "לֹא יַחֲפֹץ כֶּסֶל בְּתוֹבָנָה כִּי אִם בְּהַתְגַּלּוֹת לְבוֹ".

וְזֶה בְּחִינַת מַלְכוּת הַרְשָׁעָה, בְּחִינַת לְבָנָה דֶסְטְרָא אַחֲרָא, בַּאֲשַׁעֲפֵר, 'כִּי אִם בְּהַתְגַּלּוֹת לְבוֹ' נָאר זײַךְ גְּרוֹיִס צו הַאֲלֵטֵן.

זֶה בְּחִינַת מַלְכוּת הַרְשָׁעָה דָאס וְוֵערט אָנגֵערוֹפֵן 'מַלְכוּת הַרְשָׁעָה', ווייל אַזוֹי ווי עַס איז דָא מַלְכוּת דִקְדֻשָּׁה; בַּעֲטֵן יַעֲדַע זאָךְ דַּעַם אֵיבְעַרְשָׁטֵן, זײַךְ צוּבִינֵן צו די הייליגע אַמוּנָה - אַזוֹי איז דָא די אַנְדֵּרע זײַט, די סְטְרָא אַחֲרָא, מַלְכוּת הַרְשָׁעָה - וואס פֿאַרשְׁפּרײטן כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, 'כַּחַי וְעַצֵּם גְּדִי', זײ לײקענען אינעם אֵיבְעַרְשָׁטֵן, בְּחִינַת לְבָנָה דֶסְטְרָא אַחֲרָא

עֲשׂו גְלײכט נישט אינעם אֵיבְעַרְשָׁטֵן אָבֵל מִי שְׂאִינוּ מְקַשֵּׁר עֲצָמוּ אֶל הַשֶּׁכֶל וְהַחֲכָמָה וְהַחַיּוּת שִׁישׁ בְּכָל דְבַר אָבֵעַר ווער עַס זוכט נישט דַּעַם אֵיבְעַרְשָׁטֵן אין יַעֲדַע זאָךְ - זֶה בְּחִינַת עֲשׂו שְׂבֹזָה אֶת הַבְּכוֹרָה איז אַזוֹי ווי עֲשׂו וואס האט פֿאַרקויפֿט די בְּכוֹרָה פֿאר יַעֲקֹב אָבִינוּ, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב אַזוֹי ווי עַס שְׁטײט (בראשית כח, לד): 'וַיָּבֹז עֲשׂו אֶת הַבְּכוֹרָה' עֲשׂו האט פֿאַרשַׁעֲמֵט די בְּכוֹרָה; דִּהְיִנוּ הַשֶּׁכֶל בְּנִ"ל דָאס מײנט מֵעַן די שֶׁכֶל, אַזוֹי ווי אויבן

בַּאֲשַׁעֲפֵר, 'כִּי אִם בְּהַתְגַּלּוֹת לְבוֹ' נָאר זײַךְ גְּרוֹיִס צו הַאֲלֵטֵן.

זֶה בְּחִינַת מַלְכוּת הַרְשָׁעָה דָאס וְוֵערט אָנגֵערוֹפֵן 'מַלְכוּת הַרְשָׁעָה', ווייל אַזוֹי ווי עַס איז דָא מַלְכוּת דִקְדֻשָּׁה; בַּעֲטֵן יַעֲדַע זאָךְ דַּעַם אֵיבְעַרְשָׁטֵן, זײַךְ צוּבִינֵן צו די הייליגע אַמוּנָה - אַזוֹי איז דָא די אַנְדֵּרע זײַט, די סְטְרָא אַחֲרָא, מַלְכוּת הַרְשָׁעָה - וואס פֿאַרשְׁפּרײטן כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, 'כַּחַי וְעַצֵּם גְּדִי', זײ לײקענען אינעם אֵיבְעַרְשָׁטֵן, בְּחִינַת לְבָנָה דֶסְטְרָא אַחֲרָא

בַּאֲשַׁעֲפֵר, 'כִּי אִם בְּהַתְגַּלּוֹת לְבוֹ' נָאר זײַךְ גְּרוֹיִס צו הַאֲלֵטֵן.

זֶה בְּחִינַת מַלְכוּת הַרְשָׁעָה דָאס וְוֵערט אָנגֵערוֹפֵן 'מַלְכוּת הַרְשָׁעָה', ווייל אַזוֹי ווי עַס איז דָא מַלְכוּת דִקְדֻשָּׁה; בַּעֲטֵן יַעֲדַע זאָךְ דַּעַם אֵיבְעַרְשָׁטֵן, זײַךְ צוּבִינֵן צו די הייליגע אַמוּנָה - אַזוֹי איז דָא די אַנְדֵּרע זײַט, די סְטְרָא אַחֲרָא, מַלְכוּת הַרְשָׁעָה - וואס פֿאַרשְׁפּרײטן כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, 'כַּחַי וְעַצֵּם גְּדִי', זײ לײקענען אינעם אֵיבְעַרְשָׁטֵן, בְּחִינַת לְבָנָה דֶסְטְרָא אַחֲרָא

די וואס גלייבן נישט אינעם פאר עשו שבזה את הבכורה, וואס פארשעמט די אמונה.

כי היצר טוב וייל דער יצר טוב, נקרא ווערט אנגערויפן: 'מספן' א ארעמאן,

'וחכם' און א

קלוגער (קהלת ד,

א); ער ברענגט

דעם מענטש

זיך צו האלטן

קליין, שטענדיג

געדענקען פונעם

באשעפער - בחינת

מלכות, שהיא

בחינת ענייה ודלה

דלית לה מגרמה

כלום, כי אם מה

שמקבלת מחכמה

דאס איז דער יצר טוב, ער ברענגט

דעם מענטש צו די העכסטע דרגה,

מען זאל וויסן אז מען איז גארנישט,

אלעס איז דער אייבערשטער.

מלכות איז תפלה. דאס איז די העכסטע

זאך צו וואס מען קען צוקומען, וויסן:

'איך ווייס גארנישט', 'איך אנעם

באשעפער - קען גארנישט', 'וואס איך

האב - איז נאר פונעם באשעפער'.

דער יצר הרע ברענגט גאור

ויצר הרע נקרא 'מלך זקן וכסיל' (שם)

דער יצר הרע ווערט אנגערויפן אן

אלטער נארישער קעניג; ער רעדט

איין דעם מענטש דו ביסט א 'מלך',

ביסט גרויס, ביסט מעכטיג; פון דעם

ווערט דער מענטש א 'כסיל', א נאר.

אויף רעדט ער איין דעם מענטש ביסט

אייבערשטן זענען אזוי ווי די לבנה פון

די אנדערע זייט, פון די סטרא אהרא, שעליה נאמר וואס אויף זיי זאגט דער

נביא ישעיהו (ישעיה

כד, כג): 'וחפרה

הלבנה' וכו'

א פארשעמטע

לבנה; דער נביא

זאגט אונז, ווען

משיח וועט קומען

וועט זיין אזא

ליכטיגקייט אויף

די וועלט אז די

זון און די לבנה

וועלן זיך שעמען;

מען וועט זיי שוין

מער נישט דארפן, און די אלע וואס

האבן געדינט די מזלות וועלן זיך

פארשעמען, מען וועט זען און שפירן

דעם אייבערשטן מיט אזא קלארקייט.

וואס וויל דער יצר טוב?

זוה בחינת יצר טוב ויצר הרע דער

אייבערשטער האט באשאפן אין יעדן

איינעם א יצר טוב און א יצר הרע (ברכות

סא), דער יצר טוב ציט דעם מענטש

צום באשעפער, ער וויל ברענגען

דעם מענטש צו די גרויסע מדריגה

פון יעקב אבינו, צו קוקן אין יעדע

זאך אויפ'ן באשעפער, ארויסנעמען

פון יעדע זאך רמזים ווי אזוי צו דינען

דעם באשעפער, און פארקערט, דער

יצר הרע - ער שלעפט אוועק פונעם

באשעפער, ער וויל יעדן איינעם מאכן

אלט, האסט שוין אסאך געזינדיגט, זכרונם לברכה אזוי ווי די הייליגע
 בחינת מלכות דסטרא אחרא שאינה חכמים זאגן (ברכות ה.): 'לעולם
 חפצה בחכמה ושכל, דער יצר הרע ירגיז אדם יצר טוב על יצר
 זוכט נישט דעם באשעפער, ער הרע' א מענטש זאל זיך
 ברענגט דעם
 מענטש צו
 עבירות, בחינת
 'לא יחפץ כסיל
 בתבונה' וכו' פנ"ל

בחינת מלכות דסטרא אחרא,
 שאינה חפצה בחכמה ושכל,
 בחינת "לא יחפץ כסיל בתבונה"
 וכו', פנ"ל.

ועל ידי מה נותן
 כח למלכות

דקדשה ווי אזוי
 קען מען זיך
 שטארקן קעגן דעם
 יצר הרע, צוקומען
 צו די מדריגה
 פון זען נאר
 דעם אייבערשטן?
 על ידי

וצריך כל אחד לתן כח לבחינת
 מלכות דקדשה, להתגבר על
 מלכות דסטרא אחרא, וכמו
 שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה
 (ברכות ה.): 'לעולם ירגיז אדם יצר
 טוב על יצר הרע'. ועל-ידי מה
 נותן כח למלכות דקדשה? על-ידי
 התורה, שהוא עוסק בכח (כמו שאמרו
 רבותינו, זכרונם לברכה, שם: 'לעולם ירגיז וכו'
 אי איל-מוטב, ואם לאו — יעסק בתורה),
 וכמו שאמרו רבותינו, זכרונם
 לברכה (קדושין ל:): 'אם פגע בך
 מנוול זה, משכהו לבית-המדרש',

התורה שהוא
 עוסק בכח דורך
 לערנען תורה;
 תורה צעברעכט
 דעם יצר הרע,
 לערנען תורה
 שטארקט דעם יצר
 טוב, וכמו שאמרו
 רבותינו זכרונם

תורה ברענגט ענטפער צום
 אייבערשטן

לברכה אזוי ווי די הייליגע חכמים
 זאגן (קדושין ל:): 'אם פגע בך מנוול
 זה' אויב דער יצר הרע קומט צו דיר,
 'משכהו לבית המדרש' שלעפ אים אין
 בית המדרש; דאס איז די עצה קעגן
 דעם יצר הרע. ווען מען האט שווערע
 נסיונות, מען האט א שווערע מלחמה
 מיט'ן יצר הרע, מיט עשו, מיט מלכות

וצריך כל אחד יעדער מענטש דארף
 זען, לתן כח צו געבן כח פאר'ן יצר
 טוב, (דער רבי וועט באלד זאגן ווי אזוי מען
 געבט כח), לבחינת מלכות דקדשה
 וואס ברענגט דעם מענטש צום
 באשעפער; להתגבר זיך צו שטארקן,
 על מלכות דסטרא אחרא אויפ'ן
 יצר הרע. וכמו שאמרו רבותינו

בְּחִינַת ח וְאוֹס דָּאס וְוֵעֲרֵט אָנְגֶּעֲרוּפֿן
ח', וְנִתְחַבֵּר וְנִתְקַשֵּׁר אוֹיֵן עֵס קוֹמֵעֵן זִיף
צוֹזאַמֵעֵן דִּי צְוויי זאַכֵּן, הַח דִּי אוֹת ח,
וְהֵן מִיט דִּי אוֹת נ, דְּעִמְאַלֵּט - וְנִעֲשֶׂה
אוֹר הַלְבָּנָה פֿאַור

הַחֲמָה הוֹיבֵט דִּי
לְבָנָה אָן צו שִׁינְעֵן
אַזוי ווי דִּי זון.

קענסט אַנקומען צו די
העכסטע מדריגה

דָּא אִיז דְּעֵר
רַבִּי מַגְלָה א
מוֹרָא דִּינְעֵ סוֹד,
דְּעֵר רַבִּי בְּרַעַנְגֵט
אוּנז אַראַפּ דִּי
גֵרַעסְטֵע מְדְרִיגוֹת

פֿאַר אוּנז פֿשוּט'ע מְעֻטְשֵׁן, מִיר
זַאלֵן אויף זוכה זיין צוצוקומען צו
דִּי הוֹיכֵע מְדְרִיגָה פֿון יַעֲקֹב אָבִינוּ פֿון
דִּי אָבוֹת הַקְּדוּשִׁים, וְאוֹס הָאֵט זוכה
גֵעוּוֵעֵן צו זען אין יַעֲדֵע זאַף נָאר דָּעם
אַיִבֶּעֲרִשְׁטֵן, עֵר הָאֵט נִישֵׁט מִסִּיחַ דַּעַת
גֵעוּוֵעֵן פֿונֶעם פֿאַשֶׁעפֿער; מִיר קֶענֶען
אויף זוכה זיין צו דָּעם. אַז מִיר וועלן
בַּעֲטֵן דָּעם פֿאַשֶׁעפֿער, מִיר וועלן
זיף מִתְבוֹדֵד זיין, אוּן אַז מִיר וועלן
לְעֵרנֵען תּוֹרָה, מִיר וועלן לְעֵרנֵען
חוימֶשׁ, מִשְׁנִיּוֹת, גְּמָרָא וכו'; אוּן אַפִּילוּ
מִיר פֿאַרשְׁטִיעֵן נֶאֱכֵנִישֵׁט וְאוֹס מִיר
לְעֵרנֵען וועלן מִיר זאַגן דִּי הֵילִיגֵע
ווערטער פֿון דִּי תּוֹרָה - וועלן מִיר
זוכה זיין צו שְׁטאַרְקֵן דָּעם יַצֵּר טוֹב.

וּכְשֶׁזֶה קָם ווען דְּעֵר יַצֵּר טוֹב ווערט
שְׁטאַרְק, זֶה נּוֹפֵל פֿאַלֵּט דְּעֵר יַצֵּר הָרַע,

דִּסְטֵרָא אַתְרָא, יַעֲסֹק בְּתוֹרָה, לְעֵרֵן דִּי
הֵילִיגֵע תּוֹרָה, דָּאס גֵעֵבֵט כַּח פֿאַר'ן
יַצֵּר טוֹב. דוּרף לְעֵרנֵען תּוֹרָה קוֹמֵט
מֵעֵן צו דִּי גֵרַעסְטֵע מְדְרִיגוֹת, פִּי עַל

יְדֵי הַתּוֹרָה נוֹתֵן כַּח
לְמַלְכוּת דְּקִדְשָׁה פִּי עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה נוֹתֵן כַּח
ווייל לְעֵרנֵען
תּוֹרָה בְּרַעַנְגֵט
דָּעם מְעֻטְשֵׁט צו
אַנְעֶרְקֶענֵען דָּעם
אַיִבֶּעֲרִשְׁטֵן.

וְאַזִּי מַקְבֵּלַת
הַמַּלְכוּת דְּעִמְאַלֵּט,
אַפִּילוּ אִזאַ
אַיִנֶער וְאוֹס הָאֵט
נֶאֱכֵנִישֵׁט זוכה

גֵעוּוֵעֵן צו זען אין יַעֲדֵע זאַף דָּעם
פֿאַשֶׁעפֿער, עֵר אִיז נֶאֱכֵנִישֵׁט בִּי דִּי
מְדְרִגָה פֿון יַעֲקֹב אָבִינוּ, אָבֶער עֵר
דאווענט, עֵר בַּעֲט דָּעם אַיִבֶּעֲרִשְׁטֵן,
שְׁהִיא בְּחִינַת נ וְאוֹס דָּאס ווערט
אַנְגֶּעֲרוּפֿן נ' (אַזוי ווי פֿריער דערמאנט),
דָּאס הֵיסֵט אַפִּילוּ עֵר אִיז נֶאֱךָ בִּי
דִּי קֶלַענֶערע מְדְרִגָה, עֵר בַּעֲט אָבֶער
דָּעם פֿאַשֶׁעפֿער - פֿאַקוּמֵט עֵר חֵיוֹת
מִן הַחֲכָמָה אַפִּילוּ אִזאַ אַיִנֶער הוֹיבֵט
אַן לְעֵבֵן מִיט'ן פֿאַשֶׁעפֿער; ווייל ווען
מֵעֵן לְעֵרנֵט תּוֹרָה אוּן מֵעֵן בַּעֲט דָּעם
אַיִבֶּעֲרִשְׁטֵן, פֿאַקוּמֵט אַפִּילוּ דְּעֵר
וְאוֹס אִיז נֶאֱכֵנִישֵׁט בִּי דִּי מְדְרִיגָה פֿון
זיין ווי דְּעֵר זון וְאוֹס שִׁינֵט אוּן לֵייכֵט
שְׁטַענְדִּיג, נָאר עֵר אִיז אַזוי ווי דִּי לְבָנָה
וְאוֹס ווערט אָנְגֶּעֲרוּפֿן אוֹת נ - אויף
אַ שְׁטִיק חֵיוֹת, אַ שְׁטִיק לְעֵבֵן, שְׁהִיא

ליקוטי מוהר"ן

סימן א'

דורך תורה זעט מען לשועות

ועל ידי זה און דורך דעם, נתקבלים ווערן אנגענומען, כל התפלות והבקשות אלעס וואס מיר דאווענען

און וואס מיר בעטן. פי עקר מה שאין נתקבלין הבקשות ווייל דער עיקר סיבה פארנוואס עס ווערן נישט אנגענומען די בקשות וואס מען בעט, הוא מחמת שאין להדברים חן איז ווייל די ווערטער האבן נישט קיין חן.

מען זעט, איינער בעט א צווייטן א טובה, אויב איז נישטא קיין חן - וועט יענער נישט אויסהערן זיין געבעט, ואין נכנסין בלב של זה שמבקשין ממנו

עס גייט נישט אריין אין זיין הארץ, כאלו אין בלבו מקום שיכנסו הדברים בלבו אז עס איז נישטא קיין חן, מען ווערט פארעקלט פון איינעם, איז אזוי ווי עס איז נישטא קיין פלאץ אין הארץ פאר די בקשות וואס יענער בעט, מחמת שאין להמבקש חן, שיכנסו

ואזי נופל ונתבטל דעמאלט ווערן בטל און עס צעפאלט מלכות הרשעה - די סטרא אחרא, כמו שכתוב אזוי ווי עס שטייט (הושע יד, י): 'כי ישרים דרכי ה'

דעם באשעפעריס וועגן זענען גלייך, צדיקים ילכו בם די צדיקים - זיי לעבן מיט אמונה, הינו על ידי דרכי ה' זיי גייען אין די וועגן פונעם באשעפער, הינו התורה זיי לערנען די תורה, על ידי זה הצדיקים, שדבקים במלכות דקדושה, הם נתחזקים ומקבלים בח על-ידיה. "ופשעים יפלו בם", בחינת מלכות הרשעה, בחינת היצר הרע, שנופל ונכנע על-ידי התורה כנ"ל:

ועל-ידי-זה נתקבלים כל התפלות והבקשות, פי עקר מה שאין נתקבלין הבקשות, הוא מחמת שאין להדברים חן, ואין נכנסין בלב של זה שמבקשין ממנו, כאלו אין בלבו מקום שיכנסו הדברים בלבו, מחמת שאין להמבקש חן, שיכנסו

יפלו בם ויודער די רשעים פאלן דורך זיי, דורך די תורה, בחינת מלכות הרשעה, בחינת היצר הרע דאס איז דער יצר הרע, שנופל וואס פאלט, ונכנע און ווערט אונטערדרוקט, על ידי התורה דורך די תורה, כנ"ל אזוי ווי אויבן אויסגעשמועסט.

הדברים בלבו של זה שמבקשין ממנו ווערן אנגענומען, דבריו ובקשותיו וייל עס איז נישטא קיין חן, אזוי אויף, אלע זיינע ווערטער, כמו מי שמדבר ווען א מענטש זינדגט שטעלן זיך דברי חן אזוי ווי א מענטש מיט חן ארועק די עבירות אזוי ווי א וואלקן און

די תפילות ווערן נישט אנגענומען, וייל אז מען טיילט זיך אפ פונעם באשעפער, מען טיילט אפ די אות ח פון די אות נ - פאלט ארועק די 'חן', און אז עס איז נישטא קיין חן - ווערן די תפילות נישט אנגענומען.

הדברים בלבו של זה שמבקשין ממנו, אבל על-ידי התורה, שעל-ידי זה נתחברין ונתקשרין הנ' והח' בנ"ל, ונעשה חן, ועל בן נקראת התורה (משלי ה): "יעלת חן", ואזי זוכה שדבריו הם דברי חן, ואזי נתקבלין דבריו ובקשותיו, כמו מי שמדבר דברי חן, שנכנסין הדברים בלב המתבקש, דהינו זה שמבקשין ממנו.

המתבקש וואס זיינע רייד גייען אריין אינעם הארץ, דהינו זה שמבקשין ממנו פון דער פון וועם מען בעט; אזוי אויף, דער וואס לערנט תורה באקומט א חן ביים אייבערשטן, און אלע תפילות און בקשות ווערן נתקבל.

לערן תורה וועט מען נישט געוועזן ווערן פון דיר

וזה בחינת ת'. הינו על-ידי שנתחברו ונתקשרו החי"ת והנו"ן

אבל על ידי התורה ווען א מענטש

פיר הונדערט וועלטן וזה בחינת ת ווען א מענטש לעבט אזא לעבן אזוי ווי יעקב אבינו, ער זוכט אין יעדע זאך דעם אייבערשטן; אפילו גשמיות דיגע זאכן איז ביי אים רוחניות - איז ער זוכה צו באקומען ד' מאות עולמות דכסופין, פיר הונדערט וועלטן וואס מען בענקט און מען גליסט צום אייבערשטן, אזוי ווי אויסגעשמועסט אין זוהר הקדוש פרשת חיי שרה (דף קכג:), דאס איז די אות ת' - פיר הונדערט וועלטן.

אזי זוכה, ער לערנט תורה, שעל ידי זה דורכדעם איז ער זוכה - נתחברין ונתקשרין הנ' והח' בנ"ל זיך צוצובינדן און זיך באהעפטן צום אייבערשטן; דער אייבערשטער איז אין די תורה, און ווען מען לערנט תורה פאר'ן אייבערשטן - ונעשה חן באקומט מען חן, ועל בן נקראת התורה יעלת חן' (משלי ה, יט) דערפאר ווערט די תורה אנגערופן יעלת חן'.

הינו על ידי שנתחברו ונתקשרו החי"ת והנו"ן ווען מען טוט צובינדן די וועלט צו יעדע וועלט, מען מאכט

ואזי זוכה דורך לערנען תורה איז מען זוכה, שדבריו הם דברי חן צו באקומען חן, ואזי נתקבלין און עס

ווערט אריינגעקריצט פלאץ, בלב זה שמבקשין ממנו אינעם הארץ פון דעם פון וועם מען בעט, כדי שיפנסו דבריו בלבו, ויקבל בקשתו, והתקיקה ורשימה זה בחינת תי"ו פנ"ל און עס גייט אריין די ווערטער אין זיין הארץ, און ער נעמט אן די געבעט.

אזוי אויך, ווען מען לעבט מיטן באשעפער, מען לערנט תורה און מען איז זיך מתבודד; ווערט אריינגעקריצט דורכדעם א פלאץ אויבן אין הימל, מען איז זוכה צו די פיר הונדערט עולמות, מען איז גרייט זיך מוסר נפש זיין פארן באשעפער יעדע רגע. וזהו דאס איז פשט וואס שלמה המלך זאגט (קהלת ט, יז): 'דברי חכמים' די רייד פון חכמים, 'בנחת' וואס ווערן געזאגט מיט א שטילע געלאסענע שטימע, 'נשמעים' ווערן דערהערט און אנגענומען; 'נחת דיקא' פארוואס ווערן זייערע ווערטער דערהערט? ווייל עס איז בנחת. הינו בחינת חן הנ"ל די חכמים וואס זענען מקשר די אות ח מיט די אות נ, זיי לעבן מיט די

פון גשמיות - רוחניות, מען זוכט דעם אייבערשטן אין יעדע זאך, מען וויל נאר דעם אייבערשטן, ונעשה בחינת חן און עס ווערט דערפון די ווארט חן דורכדעם וואס מען לערנט און מען דאווענט, דאן קומט מען צו צו די גרויסע מדריגה - על ידי זה נעשה בחינת תי"ו עס שיינט אויף אים די ליכטיגקייט פון די 'ת' עולמות דכסיפין, די פיר הונדערט וועלטן. שהוא לשון חקיקה ורשימה תי"ו איז א לשון פון איינקריצן, כמו שכתוב אזוי ווי עס שטייט (יחזקאל ט, ד): 'והתוית תו' זאלסט איינקריצן א תי"ו, בי על ידי החן ווייל ווען מען האט חן, נחקק ונרשם מקום ווערט איינגעקריצט א פלאץ, בלב המתבקש אין הארץ פון דעם וועם מען בעט, לקבל הבקשה ער זאל אננעמען די בקשה, בי על ידי החן נתקבלו דבריו ווייל אז עס איז דא חן נעמט מען אן זיינע ווערטער; צו דעם אלעם קומט מען צו אויב מען לערנט תורה.

ונעשה בחינת חן, על-ידי זה נעשה בחינת ת"ו, שהוא לשון חקיקה ורשימה, כמו שכתוב (יחזקאל ט): 'והתוית תו', בי על-ידי החן נחקק ונרשם מקום בלב המתבקש לקבל הבקשה, בי על-ידי החן נתקבלו דבריו, נמצא, שבחינת החן חקק מקום בלב זה שמבקשין ממנו, כדי שיפנסו דבריו בלבו, ויקבל בקשתו, והתקיקה ורשימה זה בחינת ת"ו פנ"ל. וזהו (קהלת ט): 'דברי חכמים בנחת נשמעים', דיקא, הינו בחינת חן הנ"ל

א תי"ו, בי על ידי החן ווייל ווען מען האט חן, נחקק ונרשם מקום ווערט איינגעקריצט א פלאץ, בלב המתבקש אין הארץ פון דעם וועם מען בעט, לקבל הבקשה ער זאל אננעמען די בקשה, בי על ידי החן נתקבלו דבריו ווייל אז עס איז דא חן נעמט מען אן זיינע ווערטער; צו דעם אלעם קומט מען צו אויב מען לערנט תורה. נמצא קומט אויס פון דעם, שבחינת החן אז ווען עס איז דא חן, חקק מקום

מחשבה פון צאמנעמען די וועלט מיט
 יענע וועלט; די וועלט וואס איז מיט'ן
 אות נ, און יענע וועלט וואס איז מיט
 די אות ח, וְהַת הַנְּל, דורך דעם זענען

זיי זוכה צו בענקען
 און גליסטן צום
 א י י ב ע ר ש ט ן
 מיט א שטארקע
 בענקשאפט, ביז
 זיי זענען זוכה צו
 די פיר הונדערט
 וועלטן, ועל ידי
 זה נעשה אותיות
 נחת, ואז נשמעים
 דבריו ונתקבל
 בקשתו כנ"ל עס

ווערן אנגענומען
 זייערע תפילות און
 בקשות.

ועל פן יעקב וועגן
 דעם געפונען מיר ביי יעקב אבינו,
 שהוא בחינת השכל כנ"ל וואס ער
 האט זוכה געווען צו אזא הייליגקייט,
 ער האט געזען דעם אייבערשטן אין
 יעדע זאך - על פן זכה לחן וועגן דעם
 האט ער זוכה געווען צו האבן חן, כמו
 שכתוב אזוי ווי עס שטייט (בראשית לג,
 יא): 'כי חנני אלקים וכו'' - איך האב
 געפונען חן ביים אייבערשטן, יעקב
 אבינו האט זוכה געווען צו חן, ועל
 פן ברך את השבטים בחן דערפאר
 האט ער געבענטשט זיינע קינדער, די

שבטים - מיט חן, כמו שכתוב אזוי ווי
 עס שטייט (שם): 'הילדים אשר חנן וכו''
 ווען עשו האט געפרעגט יעקב ווער
 זענען די קינדער?' עשו האט געוואלט
 טשעפען יעקב, ער
 האט זיי געוואלט
 אפרייסן פונעם
 אייבערשטן; עשו
 לייקנט אינעם
 באשעפער, ער
 לייקנט אז דער
 א י י ב ע ר ש ט ע ר
 האט באשאפן
 די וועלט, האט
 אים יעקב אבינו
 - וואס איז אלעס
 מקשר צום שכל
 - געזאגט: "די
 קינדער, אשר חנן"
 - האבן חן, איך
 האב אריינגעלייגט

ועל-ידי-זה נעשה
 אותיות נחת, ואז נשמעים דבריו,
 ונתקבל בקשתו כנ"ל:

ועל-פן יעקב שהוא בחינת
 השכל כנ"ל, על-פן זכה לחן,
 כמו שכתוב (בראשית לג): "כי
 חנני אלקים" וכו', ועל-פן ברך
 את השבטים בחן, כמו שכתוב
 (שם): "הילדים אשר חנן" וכו',
 ובנימין לא היה אז, ועל-פן ברכו
 יוסף בחן, כמו שכתוב (שם מג):
 "אלקים יחנך בני".

אין די אות ח מיט די אות נ, זיי זאלן
 לעבן שטענדיג מיט'ן באשעפער, זיי
 וועסטו נישט קענען שעדיגן; אידישע
 קינדער לעבן מיט'ן באשעפער."

ובנימין לא היה אז בנימין איז
 נאכנישט געווען דעמאלט, ועל פן
 ברכו יוסף בחן דעריבער האט אים
 יוסף הצדיק געבענטשט מיט חן, כמו
 שכתוב אזוי ווי עס שטייט (שם מג, כט):
 'אלקים יחנך בני' - דו זאלסט טרעפן
 חן ביים אייבערשטן.

ליקוטי מוהר"ן

סימן א'

יוסף האט די מדרגה פון יעקב

השכל כנ"ל די עבודה פון לעבן מיט'ן

באשעפער, זוכן די שכל אין יעדע זאך וזהו 'שורו', לשון הסתכלות דאס ווארט 'שור' מיינט קוקן,

יוסף הצדיק האט געקוקט און געזוכט אין יעדע זאך דעם 'בכור', דעם 'ראשית חכמה יראת ה'.'

פי צריכין להסתכל בהשכל שיש בכל דבר כנ"ל ווייל א איד דארף אין יעדע זאך זוכן דעם באשעפער; יוסף הצדיק האט זוכה געווען צו דעם. וזהו הדר לו, תרגם אונקלוס: זיו ליה די תרגום זאגט אויף 'הדר

לו' - זיו ליה, לשון אור א לשון פון ליכטיגייט, פי השכל מאיר לו בכל דבר ווייל ווען מען זוכט אין יעדע זאך דעם באשעפער - ווערט ליכטיג, עס שיינט; אמונה מאכט ליכטיג. ווען א מענטש גלייבט אז דער באשעפער איז דא, אפילו אין די פראבלעם, אלעס איז פון אים - ווערט אים ליכטיג. אפלו במקום שהיה אפל וחשף אפילו עס זעט אים אויס פינסטער און טונקל, עס איז אים ביטער שווער, ער

וידקא יוסף היה יכול לברכו בחן דערפאר האט נאר יוסף הצדיק געקענט בענטשן מיט אזא ברכה, פון האבן חן, פי יוסף

היה כלול ביותר מבחינת יעקב ווייל יוסף הצדיק האט געהאט דאס מערסטע פון יעקב אבינו, כמו שכתוב אזוי ווי עס שטייט (שם לו, ב): 'אלה תלדות יעקב יוסף', די הייליגע תקמים זאגן (בראשית וכה פד, ו) אלעס וואס איז אריבער אויף יעקב - איז אריבער אויף יוסף, פי הוא היה עקר תולדותיו יוסף איז געווען דאס מערסטע אזוי ווי יעקב, פי יעקב ויוסף כחדא חשיבי ביידע צדיקים, יעקב אבינו און יוסף הצדיק זענען געווען ביי די זעלבע מדרגה, ועל כן נאמר ביוסף דערפאר שטייט ביי יוסף הצדיק (דברים לג, יז): 'בכור שורו הדר לו' יוסף הצדיק האט אויף געהאט די עבודה פון זוכן אין יעדע זאך דעם באשעפער, די עבודה פון יעקב אבינו, וואס דער רבי רופט אן אויבן 'בכורה', 'בכור' הוא בחינת

וידקא יוסף היה יכול לברכו בחן, פי יוסף היה כלול ביותר מבחינת יעקב, כמו שכתוב (שם לו): 'אלה תלדות יעקב יוסף', פי הוא היה עקר תולדותיו, פי יעקב ויוסף כחדא חשיבי. ועל-כן נאמר ביוסף (דברים לג): 'בכור שורו הדר לו', 'בכור', הוא בחינת השכל כנ"ל וזהו 'שורו', לשון הסתכלות, פי צריכין להסתכל בהשכל שיש בכל דבר כנ"ל. וזהו 'הדר לו', תרגם אונקלוס: זיו ליה, לשון אור, פי השכל מאיר לו בכל דבר, אפלו במקום שהיה אפל וחשף,

און האט אים געבעטן ער זאל צולייגן הארץ און אריינטראכטן פֿשט אין זיינע ווערטער, און ער וועט אים אנטפלעקן וואונדערליכע זאכן, און דער הייליגער רבי האט טאקע דעמאלט אנגהויבן זאגן תורה אויף די הייליגע מאַמרים פון רבה בר בר חנה.

דא גייט דער רבי זאגן פֿשט אין איין מאַמר פון רבה בר בר חנה, געבויט אויף די תורה וואס ער האט יעצט אנטפלעקט

א שיה דערטרענקט זיך

וזה פרוש מה שאמר רבה בר בר חנה דאס איז וואס רבה בר בר חנה האט געזאגט (בבא בתרא עג.): 'האי גלא' עס איז דא א וואל, 'דמטבע' וואס וויל איינזינקען, 'לספינתא' די שיה; 'מתחזי' די וואל זעט אויס, 'כי צוציתא דנורא חורתא ברישא' ווי א מלאך פון ווייסע ברענעדיגע פייער, (פרש רשב"ם דער רשב"ם געבט צו פארשטיין: 'אש לבנה ומלאך מוזיק הוא' דאס איז א שלעכטע מלאך אין א געשטאלט פון א ווייסע פייער), 'ומחנין ליה' מען צעקלאפט די וואל וואס וויל איינשלינגען די שיה, 'באלותא' מיט א שטעקן, 'דחקיק עליה אהיה אשר אהיה'

האט שווערע נסיונות - מאיר לוי השכל שיינט אים די אמונה, כשזוכה להסתכל על השכל שיש שם בכל דבר, ווען מען איז זוכה צו לעבן מיט אמונה; די טונקלקייט מאכט אים ווערן גענטער צום באשעפער.

ומקרב ומקרב אותה להשם יתברך דאס איז די גרויסקייט פון א איד, ווען עס גייט אריבער אויף אים שווערע ביטערע נסיונות, מען פרובירט אים אויס מיט יסורים וכו' - לויפט ער צום באשעפער, ער גלייבט אז דאס איז פאר זיין

אייביגע טובה, ער טוט תשובה, און עס ווערט אים ליכטיג.

צו דעם האט יוסף הצדיק זוכה געווען, ער האט געהאט די שווערע נסיונות ביי פוטיפר אין שטוב, יוסף איז געווען אין א טונקעלע פלאץ, דוקא דארט האט ער זוכה געווען זיך צו מתגבר זיין און צו מקדש זיין דעם אייבערשטן'ס נאמען.

[עס ווערט געברענגט אין ספר 'חיי מוהר"ן' (סימן ה) דער הייליגער רבי האט דערציילט אז רבה בר בר חנה איז געקומען צו אים און אים פארגעהאלטן, פארנוואס ער לייגט נישט צו הארץ צו זיינע ווערטער,

ליקוטי מוהר"ן

סימן א'

וואס איז איינגעקריצט אין איר די שמוות אהר' אָשר אהר'.

דער יצור הרע וויל מיר דערטרענקען

יעצט גייט דער רבי אריינגלייגן די אלע וואונדערליכע

זאכן אין די ווערטער פון

רבה בר בר חנה: רבה בר בר חנה

'צלא' הוא היצור הרע די וואל וואס

רבה בר בר חנה רעדט - דאס איז

דער יצור הרע, 'דמטבע לספינתא'

דער יצור הרע וויל איינדינקען

די שיף, הוא החן והחשיבות

דער יצור הרע וויל אפרייסן דעם איד

פונעם באשעפער, אים דערטרענקען,

'ספינה' איז לשון ספון וחשוב א לשון

פון חשיבות, ספינה מיינט מען דאס

חשיבות, פי היצור הרע רוצה להטביע ולהשפיל,

חס ושלום, בחינת החן והחשיבות של

ישראל, בחינת מלכות דקדשה וויל

אנוועקנעמען די חשיבות פון אידישע

קינדער, בחינת מלכות דקדשה ער וויל

אנוועקנעמען דעם איד פונעם באשעפער,

'ומתחזי פי צוציתא דנורא חורתא ברישיה'

פי מתחלה היצור הרע מתלבש עצמו

במצוות, ומטעה את האדם כאלו מסיתו

לעשות מצוה. מענטש זאל אפלאזן דאס

לערנען און דאווענען, ער זאל טראכטן די

שלעכטע מחשבות 'איך בין שוין סיי ווי

גארנישט ווערד', אבער באמת איז א איד

זייער חשוב ביים אייבערשטן, א איד איז

זייער בא'חניט ביים אייבערשטן, דער

באשעפער פריידט זיך מיט יעדן איד,

אפילו ווען מען איז נאך ווייט פון די

קדושה - איז זייער חשוב די מצות וואס

מען טוט, יעדע מצוה האט חן ביים

אייבערשטן. ומטעה את האדם דער יצור

הרע, ער רעדט איין דעם

מענטש צו טון עבירות

כאלו עס איז א מצוה, צום

ביישפיל, ער זאגט עס איז א

מצוה צו זיין צעבראכן, עס

איז א מצוה נישט צו

האלטן פון זיך, לב נשבר

איז די העכסטע זאך!

עס איז טאקע א גרויסע

זאך, א לב נשבר, אבער

נישט ווען עס קומט פונעם

יצור הרע; וויל ער וויל

נישט דאס גרויסקייט

פון לב נשבר, ער וויל

די יאוש, דער מענטש

זאל אפלאזן דאס לערנען

און דאווענען, ער זאל

טראכטן די שלעכטע

מחשבות 'איך בין שוין סיי ווי

גארנישט ווערד', אבער

באמת איז א איד זייער

חשוב ביים אייבערשטן, א

איד איז זייער בא'חניט ביים

אייבערשטן, דער באשעפער

פריידט זיך מיט יעדן איד,

אפילו ווען מען איז נאך

ווייט פון די קדושה - איז

זייער חשוב די מצות וואס

מען טוט, יעדע מצוה

האט חן ביים אייבערשטן.

ומטעה את האדם דער יצור

הרע, נארט אויס דעם

מענטש, כאלו מסיתו

לעשות מצוה ווי גלייך ער

רעדט אים איין צו טון א

נלא, הוא היצור הרע. 'דמטבע לספינתא', הוא החן והחשיבות, לשון ספון וחשוב, פי היצור הרע רוצה להטביע ולהשפיל, חס ושלום, בחינת החן והחשיבות של ישראל, בחינת מלכות דקדשה. 'ומתחזי פי צוציתא דנורא חורתא ברישיה' פי מתחלה היצור הרע מתלבש עצמו במצוות, ומטעה את האדם כאלו מסיתו לעשות מצוה.

דער יצור הרע וויל אפרייסן דעם איד פונעם באשעפער, אים דערטרענקען, 'ספינה' איז לשון ספון וחשוב א לשון פון חשיבות, ספינה מיינט מען דאס חשיבות, פי היצור הרע רוצה להטביע ולהשפיל, חס ושלום, בחינת החן והחשיבות של ישראל דער יצור הרע וויל אנוועקנעמען די חשיבות פון אידישע קינדער, בחינת מלכות דקדשה ער וויל אנוועקנעמען דעם איד פונעם באשעפער, 'ומתחזי פי צוציתא דנורא חורתא ברישיה' ער קומט צום מענטש אזוי ווי א מלאך פון ווייסע פייער, פי מתחלה היצור הרע מתלבש עצמו במצוות דער יצור הרע פארשטעלט זיך אין מצות, ער קומט צום מענטש

אז עס איז א מצוה צו רודפ'ן דעם פונעם יצר הרע וואס וויל אנוועקנעמען אָדער יענעם - לשם שמים, דורך אונזער חן און חשיבות:

אנוועקנעמען די חן און חשיבות פון אידישע קינדער, אָבער עס איז נישט אַמת; דער אונטערטעניגן

אייבערשטער ווהו בחינת צוֹצִיטָא דְנוּרָא חוּרְתָא דעם יצר הרע, האט ליב יעדן איד, יעדער איד איז פול מיט חן ביים אייבערשטן. וזהו בחינת צוֹצִיטָא דְנוּרָא חוּרְתָא, אש לבנה דאס איז די וואל פון וואס רבה בר בר חנה

ומחינן ליה באלותא דחקיק

עלה אהיה וכו', הונו שעקר

הכנעתו של היצר הרע הוא

על-ידי התורה, שהיא בלה

שמותיו של הקדוש-ברוך-הוא,

די תורה איז פול מיט שמות פונעם באשעפער.

ווען מען לערנט תורה ווערט מען געראטעוועט פונעם יצר הרע. די הייליגע חכמים זאגן (קידושין ל): 'בְּרֵאתִי יצר הרע' איך האב באשאפן דעם יצר הרע, 'ובְּרֵאתִי לוֹ תוֹרָה תְּבַלִּין' איך האב באשאפן די תורה אנטקעגן אים, 'אם אתם עוסקין בתורה' אויב איר לערנט תורה, 'אין אתם נמסרים בידו' וועט איר נישט איבערגעגעבן ווערן אונטער זיינע הענט; תורה ראטעוועט פון אלע שווערע נסיונות.

נאך זאגן די הייליגע חכמים (תנא דבי אלנהו רבא, פרק יח): 'בא וראה כמה גדול לה כחה של התורה' קום און זע דאס גרויסקייט פון תורה, 'שמטהרת את

רעדט, דער יצר הרע טוט זיך אן א ווייסע בעקטשע, ער זעט אויס ווי א מלאך און אזוי וויל ער דערטרענקען, אנועק נעמען - די חן און חשיבות פון אידישע קינדער בכלליות, און בפרטיות פונעם מענטש פערזענליך אז ער זאל זיך אליינס אראפקלאפן, אף על פי כן מלאך מזיק הוא אָבער ער וויל נאר איין זאך, אנוועקנעמען דעם מענטש פונעם אייבערשטן.

ומחינן ליה' מען שלאגט די וואל, 'באלותא' מיט א שטעקן, 'דחקיק עלה אהיה וכו'' וואס עס איז אויסגעקריצט דערויף די שמות פונעם אייבערשטן.

תורה ראטעוועט

דא איז דער רבי מגלה פאר אונז ווי אזוי מען קען געראטעוועט ווערן

פושעי ישראל בזמן שעושין תשובה כלה שמונתיו של השם יתברך און די אפילו מעבודה זרה שבגדים די תורה תורה איז איין שטיק שמות פונעם רייניגט פון אלע עבירות, אפילו אויב איינער איז חס ושלום אראפגעפאלן אין דאס ערגסטע,

אין עבודה זרה; והתורה היא בחינת וא"ו, כי 'הלוחות ארפן וי"ו ורחבן וי"ו' (בבא בתרא יד.). וזהו בחינת 'אלותא', דהינו מקלות, דחקיק עלה אהיה' וכו', הינו שמות, בחינת התורה, שהיא בחינת וי"ו, והוי"ו הוא צורת מקל, והיא כלה שמונתיו של השם יתברך. הינו שהתורה הקדושה היא מכניע את היצר הרע די תורה אונטערטעניגט דעם יצר הרע, שרופה לעשות את האדם משגע ממש חס ושלום וואס וויל מאכן דעם מענטש משוגע חס ושלום, פי בעל עברה ווייל דער וואס טוט עבירות, הוא משגע איז צעדרייט, פון נכנס בו רוח שטות', וכמו שהמשגעים צריכים להפותם מענטשן דארף מען שלאגן, דאס איז

אין דאס ערגסטע, ווי דער אות ו', כי הלוחות ווייל די לוחות, ארפן וי"ו זענען געווען אין די לענג זעקס טפחים, וי"ו (בבא בתרא יד.) און אין די ברייט זעקס טפחים, וזהו בחינת 'אלותא' דאס איז די שטעקן וואס רפה פר פר חנה רעדט, דהינו מקלות, דחקיק עלה אהיה וכו', הינו שמות די שטעקן וואס איז איינגעקריצט אין איר שמות פונעם אייבערשטן, בחינת התורה דאס מיינט מען די תורה, שהיא בחינת וי"ו וואס איז א ו', והוי"ו הוא צורת מקל די אות ו' זעט אויס ווי א שטעקן (אזוי די תורה איז אזוי ווי א שטעקן, והיא

רבותינו, זכרונם לברכה (סוטה ג.): 'אין אדם עובר עברה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות', א מענטש טוט נישט קיין עבירות נאר אויב עס איז אין אים אריין א צעדרייטיקייט, קומט אויס אז ווער עס זינדיגט איז צעדרייט. וכמו שהמשגעים צריכים להפותם אזוי ווי די צעדרייטע מענטשן דארף מען שלאגן, דאס איז

חנה רעדט, דהינו מקלות, דחקיק עלה אהיה וכו', הינו שמות די שטעקן וואס איז איינגעקריצט אין איר שמות פונעם אייבערשטן, בחינת התורה דאס מיינט מען די תורה, שהיא בחינת וי"ו וואס איז א ו', והוי"ו הוא צורת מקל די אות ו' זעט אויס ווי א שטעקן (אזוי די תורה איז אזוי ווי א שטעקן, והיא

העברות שרגילין בהם חס ושלום, אז עס קען אים ארויסשלעפן פון זיין שלעכטס, וואס יעשו ליהם חק קבוע וחיוב חזק ללמד בכל יום ויום כף וכף - יהיה איה שיהיה -

אויב וועט ער זיך מאכן א קביעות צו לערנען יעדן טאג "כף וכף", 'בנדאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה, על ידי התורה' וועט ער סוף כל סוף ארויסגיין פון זיין בלאטע, 'כי פת התורה גדול

מאד' ווייל די פת פון תורה איז אזוי גרויס, עס נעמט ארויס דעם מענטש פון זיין שלעכטס; און עס איז מקובל פון אנשי שלומינו, דאס וואס דער רבי זאגט 'מען זאל מאכן א חק קבוע', דאס מיינט מען די לימוד פון ח"י פרקים משניות בכל יום, מען זאל זאגן יעדן טאג אכצן פרקים משניות, דאס הרגעט דעם יצר הרע.

דאס איז די מעשה וואס רבה בר בר חנה דערציילט אונז. דער יצר הרע וואס וויל איבערדרייען די שיה, ער וויל דערטרענקען דעם איד, אים צעברעכן, אים אנועקנעמען די חן. אויב מען לערנט תורה איז דאס ווי א שטעקן וואס קלאפט ארויס דעם יצר הרע, אויף איז דאס א קמיע וואס היילט דעם מענטש.

די שפראך וואס זיי פארשטייען, נאר דורך פעטש פאלגן זיי, ולשום עליהם שמות און מען טוט זיי אן מיט קמעות און שמות - זיי צו היילן, כמו כן ממש אזוי אויף איז -

התורה שעוסקין, הוא בחינת מקלות ושמות די תורה; ווען מען לערנט תורה איז דאס א שטעקן צו שלאגן דעם יצר הרע, און שמות, שבה מפין ומכניעין את היצר הרע מיט די תורה שלאגט מען

דעם יצר הרע, ומגרשין מן האדם את השגעון והרוח פארטרייבט די צעדרייטע תאוות אין וואס דער מענטש איז געבעד אריינגעפאלן, בחינת 'ומחינן ליה באלותא, דחקיק עליה שמות וכו'' כ"ל.

אזוי ווי דער רבי האט בפירוש געזאגט (שיחות הר"ן, סימן יט): 'שאפלו אותן האנשים' אפילו א מענטש, 'הרחוקים מן הקדשה מאד' וואס איז זייער ווייט פון קדושה, 'שגלפדו במצודה רעה עד שרגילין בעברות חס ושלום רחמנא לצלן', ער טוט עבירות רחמנא לצלן און ער איז שוין אראפגעפאלן אין שאל תחתיות, 'אף על פי כן' מיט דעם אלעם, 'הכח של התורה גדול כל כף' די פת פון תורה איז אזוי גרויס, 'עד שיכולה להוציא אותם מן

די תורה איז די שטעקן. אזוי ווי קינדער, לערנט תורה, יאין אהם חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ויקרא רבה כה, א): 'משל למלך שאמר לבנו צא לפרקמטיא א קעניג האט אמאל געזאגט פאר זיין זון ער זאל זיך לאזן אויף די וועלט מאכן געשעפטן, אמר לו אבא מתירא אני' האט דער קינד געזאגט צום קעניג: טאטע איך האב מורא בדרך מהלסטים' אויף די וועגן פון די רויבער, וביים מפני אפירטין' און איך האב מורא אויפן וואסער פון די ים רויבער, מה עשה אביו' וואס האט דער טאטע געטון? 'נטל מקל' ער האט גענומען א שטעקן, 'וחקקו' ער האט אריינגעקריצט דערין, 'ונתן בו קמיע' און אריינגעלייגט אין דעם א קמיע, 'ונתנה לבנו' ער האט דאס געגעבן פאר'ן קינד, 'ואמר לו' און אים געזאגט: 'הי המקל הזה בידך' כאפ אן דעם שטעקן, 'ואי אתה מתירא משום בריה' וועסטו פון קיינעם נישט מורא האבן, 'אף כף' אזוי אויף, 'אמר הקדוש ברוך הוא למשה' האט דער אייבערשטער געזאגט פאר משה רבינו, 'אמר לישראל' זאג פאר די אידן, 'בני עסקו בתורה' מיינע

אלעס מרומז

אינעם פסוק

'אשרי תמימי

דרך'; 'אשרי'

לשון הסתכלות

אשרי איז א לשון

פון קוקן, 'תמימי

דרך' בחינת

(בראשית כה, כז):

'יעקב איש תם'

יעקב אבינו ווערט

אנגערופן תם,

שהוא בחינת השכל פנ"ל יעקב אבינו

ווערט אנגערופן איש תם ווייל ער

האט זיך אינגאנצן צוגעקלעבט צום

באשעפער, ער האט אלץ געזוכט

אין יעדע זאך דעם אייבערשטן, הינו

לזכות להסתכל על השכל שיש בכל

דבר ווי אזוי איז מען זוכה צו קומען

צו די מדרגה, צו זען אין יעדע זאך

דעם באשעפער? שהיא בחינת יעקב

איש תם' וואס דאס איז די מדרגה פון

יעקב אבינו; ווי אזוי איז מען זוכה צו

דעם? זה זוכין על ידי התורה צו דעם

איז מען זוכה אז מען לערנט תורה.

וזהו דאס זאגט דער פסוק, 'אשרי

תמימי דרך'; ווי אזוי קומט מען צו

'אשרי' - זען, 'תמימי דרך' - אין יעדע

זאך דעם אלקית שבו? 'ההולכים

וזהו: "אשרי תמימי דרך",

"אשרי" לשון הסתכלות. "תמימי

דרך" בחינת (בראשית כה): "יעקב איש

תם", שהוא בחינת השכל פנ"ל,

הינו לזכות להסתכל על השכל

שיש בכל דבר, שהוא בחינת

"יעקב איש תם" זה זוכין על-

ידי התורה. וזהו: "ההולכים

און די רויבער, וביים מפני אפירטין' און איך האב מורא אויפן וואסער פון די ים רויבער, מה עשה אביו' וואס האט דער טאטע געטון? 'נטל מקל' ער האט גענומען א שטעקן, 'וחקקו' ער האט אריינגעקריצט דערין, 'ונתן בו קמיע' און אריינגעלייגט אין דעם א קמיע, 'ונתנה לבנו' ער האט דאס געגעבן פאר'ן קינד, 'ואמר לו' און אים געזאגט: 'הי המקל הזה בידך' כאפ אן דעם שטעקן, 'ואי אתה מתירא משום בריה' וועסטו פון קיינעם נישט מורא האבן, 'אף כף' אזוי אויף, 'אמר הקדוש ברוך הוא למשה' האט דער אייבערשטער געזאגט פאר משה רבינו, 'אמר לישראל' זאג פאר די אידן, 'בני עסקו בתורה' מיינע

בתורת ה' אז מען לערנט תורה, פי על ידי זה נותן פח למלכות דקדושה על ידי שלומד תורה אז מען שטארקט דורךדעם שטארקט ער זיין יצר טוב, זיך מיט תורה, מען לערנט די הייליגע תורה - בכח מיט א שטארקייט, מען אנהויבן לעבן מיט'ן אייבערשטן, קומט אלעס איבער, מיט פלאג און מי, אזוי ווי רש"י זאגט אויפ'ן פסוק (ויקרא כו, א) : 'אם בַּחֲקָתִי תִלְכוּ' - 'שתהיו עמלים בתורה', מען זאל לערנען תורה אפילו עס איז שווער, אפילו מען האט אנדערע זאכן צו טון; התפלות והבקשות נתקבלים.

בתורת ה', פי על-ידי שלומד תורה בכח, על-ידי זה נותן פח למלכות דקדושה, בחינת ניו", לקבל מן השכל, שהוא בחינת חי"ת, ואזי נעשה חן, ונתקבלים דבריו כנ"ל, ואזי נתעלה החן והחשיבות של ישראל, וכל התפלות והבקשות נתקבלים:

שהוא בחינת חי"ת מיט א חיות, ואזי נעשה חן וועט ער האבן חן, ונתקבלים דבריו כנ"ל וועלן זיינע תפילות אנגענומען ווערן, ואזי נתעלה החן והחשיבות של ישראל, וכל התפלות והבקשות נתקבלים.

אין דעם תורה ווייזט אונז דער רבי ווי אזוי יעדער איינציגנסטער מענטש קען זוכה זיין צוצוקומען צו די העכסטע דרגה, עס זאל אים שיינען די שכל, די אמונה - אזוי ווי די זון, אזוי ווי יעקב אבינו; דורך לערנען תורה. תורה איז מכניע דעם יצר הרע וואס קלעבט אן אויף אונז משונעת'ן און ווארפט אונז אראפ אין עבירות.

וואויל איז דעם וואס פאלגט וואס שטייט אין דעם תורה, וועט ער זוכה זיין צו האבן חן ביים אייבערשטן און ביי יעדן איינעם.

לקוטי תפילות

מִסֵּד עַל תּוֹרַה א'

הייליגער באשעפער העלף מיר איך זאל זוכה זיין צו לערנען די הייליגע תורה. רחמנות דיגער באשעפער האב רחמנות אויף מיר איך זאל שטענדיג לערנען תורה פאר דינינעט וועגן, אזוי וועל איך האבן פח פטור צו ווערן פונעם יצר הרע, מיט די כח פון תורה וועל איך אים קענען פארטרייבן פון מיר. דער יצר הרע מאכט מיר אזוי משוגע, יעדע מאל קומט ער צו מיר מיט אנדערע משוגענע זאכן, איך קען זיך נישט אן עצה געבן מיט אים, די איינציגסטע עצה פאר מיר איז לערנען תורה, די תורה איז פול מיט הייליגע שמות, דאס טוט אים פארטרייבן.

אנא ה' הייליגער באשעפער, דו ווייסט דאך וואס איך טראכט און וואס איך גיי אלץ אריבער, אלע סארט בלבולים וואס דער יצר הרע ברענגט אריין אין מיר; איך ווייס נישט וואס צו טון! איך האב אזויפיל געזינדיגט, איך בין אזוי פארלוירן, איך בין אנגעפילט מיט שטותים און משוגעטן; נעם עס ארויס פון מיר דורך די הייליגע תורה, בפרט דער יצר הרע וואס פארשטעלט זיך ווי א מלאך, ער רעדט מיר צו צו טון עבירות כאילו עס איז מצות, בעט איך דיר הייליגער באשעפער, ראטעווע מיך פון זיינע מצות, האב רחמנות אויף מיר איך זאל זיך נישט לאזן פארדרייען פון אים חס ושלום. הייליגער באשעפער איך געב זיך אינגאנצן איבער פאר דיר, פיר מיך אויף די ריכטיגע וועג; איך ווייס נישט וואס איז ריכטיג, וואס איז אמת לאמתו, נאר דו הייליגער באשעפער ווייסט וואס איז ריכטיג, דעריבער בעט איך דיר, העלף מיר, האב רחמנות אויף מיר; איך זאל נישט אריינפאלן אין די הענט פונעם יצר הרע, נישט

איך און נישט מיינע דורות, און אויף אלע וואס זענען אנגעהאנגען
אין מיר, אלע זאלן טון נאר זיין ווילן.

רבוננו של עולם, איך וויל זוכה זיין צו זען אין יעדע זאך דיר אליינס,
איך וויל זען און פארשטיין אין יעדע זאך וואס איך זע - די חכמה
און שכל וואס ליגט דארט באהאלטן, איך זאל ארויסנעמען פון
יעדע זאך רמזים ווי אזוי צו ווערן גענטער צו דיר, איך וויל זוכה
זיין צו די מדרגה פון יעקב אבינו וואס האט געזען אין יעדע זאך
נאר דיר אייבערשטער. היט מיך פון די יצר הרע פון עשו הרשע,
וואס וויל אויסרייסן די אמונה, ער ברענגט אריין ספיקות אין די
אמונה, כאילו עס איז דא טבע, מקרה און מזל, היט מיך פון די
מלכות הרשעה.

איך קום צו דיר טאטע מיט א געבעט; זיסער באשעפער,
רחמנות'דיגער באשעפער, לייג ארויף אויף מיר א חן; איך וויל
האבן חן אין זיינע אויגן, אויך אין מענטשנים אויגן, אז וואס איך
בעט זאל ווערן אנגענומען; נעם אן מיין געבעט, עס זאל מקוים
ווערן דער פסוק (זכריה יב. י): "ושפכתי על בית דוד ועל יושב
ירושלם רוח חן ותחנונים".

זיסער באשעפער האב רחמנות אויף אידישע קינדער, קוק צו
אונזערע בזיונות, אידישע קינדער זענען אזוי פארשעמט, דער
לאנגער גלות האט אזוי דערנידערט אידישע קינדער, די חן און
טייערקייט איז אריבער צו די פעלקער און צו די געפאלענע אידן.
דערפאר קום איך צו דיר מיט א געבעט, הייב אויף אידישע קינדער,
מאך אונז גרויס, געב אונז די חן, נעם אוועק די חן פון די רשעים,
די סטרא אחרא זאל נישט האבן קיין שום חן, ותרום קרן ישראל,
הער צו אונזערע תפילות, אונזערע געבעטן, חננו ועננו ושמע
תפלתינו, כי אתה שומע תפלת כל פה עמך ישראל ברחמים, ברוך
אתה שומע תפלה.

הספר הקדוש הזה נדפס לצבות

מורינו ראש הישיבה שליט"א

וזוגתו

אסתר גיטל תחי',

וילדיהם

שלמה ומשפ',

אלחנן חיים ומשפ',

מרים העניא זיסל ומשפ',

שמעון, נחמן נתן, יצחק דוד, צבי,

רחל לאה, יוסף, מנחם, יחזקאל.

הקדוש ברוך הוא ימלא

את כל משאלות לבם לטובה

ויתברכו מפי עליון

בבני חיי ומזוני רוויחא

ויזכו לרות רוב נחת דקדושה

מכל יוצאי חלציהם

אמן כן יהי רצון